הֵאָכְלְנוּ		
מָקוֹר	Infinitiuus	
הָאָכֵל		
עָתִיד	Futurum	
יֹאכַל	תֹּאכַל	תֹּאכְלִי
	אֹכַל	
	יֹאכְלוּ	
	תֹּאכַלְנָה	תֹּאכְלְנָה
	נֹאכַל	

Coniugatio הִתְפַּעֵל.

Exemplum:

	הִתְאַכֵּל	
	בְּהִתְאַכֵּל	
	כְּהִתְאַכֵּל	
	לְהִתְאַכֵּל	
	מֵהִתְאַכֵּל	
Imperatiuus	צַוּוי	
	הִתְאַכֵּל	הִתְאַכְלִי
	הִתְאַכְּלוּ	הִתְאַכֵּלְנָה
Futurum	עָתִיד	
	יִתְאַכֵּל	תִּתְאַכֵּל
	תִּתְאַכֵּל	תִּתְאַכְּלִי
	אֶתְאַכֵּל	
	יִתְאַכְּלוּ	
	תִּתְאַכֵּלְנָה	
	נִתְאַכֵּל	

	עָבַר	
	הִתְאַכֵּל	
	הִתְאַכְּלָה	
	הִתְאַכַּלְתָּ	
	הִתְאַכַּלְתִּי	
	הִתְאַכְּלוּ	
	הִתְאַכַּלְתֶּם	הִתְאַכַּלְתֶּן
	הִתְאַכַּלְנוּ	
Præsens particip.	מִתְבַּיְנוּנִי	
Pluralis		Singularis.
	מִתְאַכְּלִים	מִתְאַכֵּל
		מִתְאַכֶּלֶת
	vel	
	מִתְאַכְּלוֹת	מִתְאַכְּלָה
Infinitiuus	מָקוֹר	
Quiescentia	פֵּא יוֹר	
Coniugatio	קַל	

Exemplum:

Præteritum	עָבַר
	יָשַׁב
	יָשְׁבָה
	יָשַׁבְתָּ
	יָשַׁבְתִּי
	יָשְׁבוּ

Verba quorũ prima est י, cũ perfectis in coniugat. Cal. vsq; ad infinitiuũ omnino cõueniũt. Sũt etiã in infinitiuo nõnunquã perfecta. vt, יָרוֹ, יָרְדָנִי, descendendo descendimus, Gen. 43. Sæpius tamen dimouetur י prima, & postremæ

יְשַׁבְתֶּם	יְשַׁבְתֶּן
יָשַׁבְנוּ	
Præsens parti.	בֵּינוֹנִי
Pluralis.	Singularis.
יוֹשְׁבִים	יוֹשֵׁב
יוֹשְׁבוֹת	יוֹשֶׁבֶת
Particip. præteri.	פָּעוּל
Pluralis	Singularis.
יְשׁוּבִים	יָשׁוּב
יְשׁוּבוֹת	יְשׁוּבָה
Infinitiuus	מָקוֹר
	שָׁבֹת
	בְּשָׁבֹת
	כְּשָׁבֹת
	לָשָׁבֹת
	מִשָּׁבֹת
Imperatiuus	צַוּוי
	שֵׁב. שְׁבִי vel, שָׁב vel, שֹׁב
	שְׁבוּ שָׁבְנָה
Futurum	עָתִיד
	יֵשֵׁב
	תֵּשֵׁב
	תֵּשְׁבִי
	אֵשֵׁב
	יֵשְׁבוּ
	תֵּשַׁבְנָה
	תֵּשְׁבוּ
	נֵשֵׁב

ſtremæ literæ adiicitur ת, & eſt vtraque motio ∴ , perinde vt in defectiuis Pe Nun vt, שֶׁבֶת: quibus cũ hæc omnino in infinitiuo & imperatiuo, numero literarũ conueniunt: vnde pro huiuſmodi thematis diſcernendis vſu, qui optimus eſt magiſter, opus eſt, vel conſulendum Lexicon, in radicibus, quarum prima eſt י, vel נ. Siquando tamencõtigerit tertiam thematis gutturalem eſſe, vt clarior & facilior ſit pronuntiatio, pro duplici ∴ ſubſtituetur duplex ־ . vt, רֵעַת ſcire: non autem רֵעָת à verbo יָרַע ſciuit. ſic קָחַת accipere, & non קֶחֶת à defectiuo לָקַח accepit, & alia.

In futuro ſatis conſpicuũ eſt, י thematis primã quieſcẽtem latere in ∴ motione magna, ſub literis אֵיתָן. Nã ſi aliquando exprimatur י, literæ אֵיתָן plurimũ efferẽdę veniũt per hiric, & eas ſequitur י prima thematis deſinẽs eſſe cõſonãs & ocioſa: eſt que ſub ſecũda ־. vt, וְיִרַשׁ אֶרֶץ, & ſemẽ eius poſſi-

JOANNES QUINQUARBOREUS *Institutiones in Linguam Hebraicam* PARIS, 1559 BERNARD M. ROSENTHAL COLLECTION Octavo